

диференціації, яка спрямована на зміну споживчих якостей товару по відношенню до продукції конкурента (диференціація товару); зміну іміджу по відношенню до конкурентів (диференціація ринку).

Основна ідея диференціації полягає в зосередженні зусиль та користується обмеженим попитом продукції, що дозволяє ухилитися від цінової конкуренції з більш потужними виробниками, що реалізують стратегію зниження собівартості, і в той же час дає можливість конкурувати з ними за специфічні групи споживачів. Найбільш привабливим способом диференціації продукції є використання прийомів менш схожих на прийоми конкурентів.

Література:

1. Азоев Г. Л. Анализ деятельности конкурентов / Г. Л. Азоев. – М.: ГАУ, 1995. – 80 с.
3. Азоев Г. Л. Конкурентные преимущества предприятия / Г. Л. Азоев, А. П. Челенков. – М.: ОАО «Типография Новоти», 2000. – 256 с.
4. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / И. Ансофф, Э. Дж. Макдоннелл ; пер. с англ. – СПб.: Питер Ком, 2009. – 416 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Д. Л. ЛИГА, студ.

*Кременчуцький Національний університет імені Михайла Остроградського,
м. Кременчук*

«Інновації у харчовій промисловості» – нове поняття для України, для якого немає конкретного визначення. Інноваційне харчове підприємство можна охарактеризувати як модель організації сучасного виробництва, яка орієнтується на створення та реалізацію інноваційної харчової продукції, і яка містить у собі поняття ринкової економіки та державного управління цією сферою.

Елементи які потрібні для ефективного інноваційного харчового підприємства: інноваційний потенціал, насамперед це висококваліфікований персонал, фінансово-економічні можливості, які потрібні для роботи підприємства; інноваційна культура.

Діяльність інноваційних підприємств, насамперед харчових, потребують кардинально нових підходів. Такі підприємства повинні бути стратегічно орієнтована, з використанням системи заходів їх розроблення, впровадження, застосування, виробництва, комерціалізації та аналізу ефективності інновацій. Такий підхід новітніх наукових розробок призводить до підвищення технологічних показників підприємства.

Розвиток інноваційної діяльності у харчовій сфері безпосередньо пов'язаний із фінансовим станом підприємства, тому що в даний період забезпеченість фінансами інноваційної діяльності становить 75 % за рахунок власних коштів підприємств. З однієї сторони, знижується навантаження на

бюджет України, а з іншої – виникає дефіцит коштів для розвитку науково-технічного прогресу [2]. Оцінювання основних показників стану економіки починається з ВВП, який є одним із найважливіших показників її розвитку, що показує вартість усіх товарів і послуг, які були виготовлені за рік на усіх підприємствах країни та ввезені до неї.

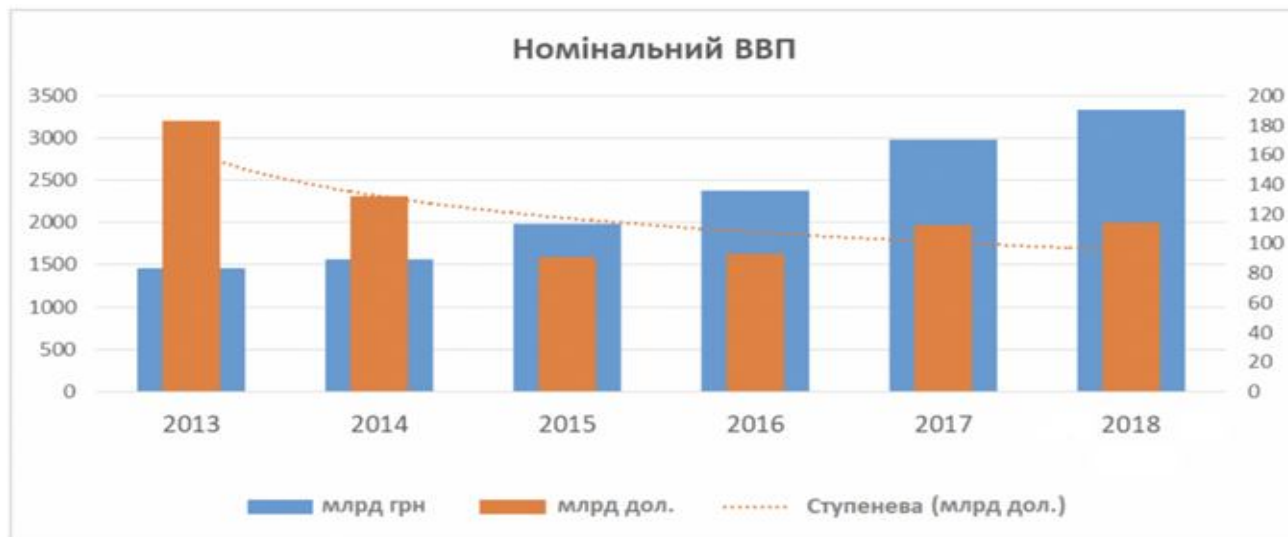

Рис. 1 – Номінальний ВВП України за період 2013-2018 років [3]

До чинники, що сповільнюють розвиток харчової промисловості і негативно впливають на роботу підприємств, крім неякісної сировини, входить стан основних засобів. Тому що, невелика кількість підприємств оновлює основні засоби на інноваційному рівні, інші лише ремонтують деталі чи обладнання, або замінюють на дешеве.

Підвищити роботу та конкурентоспроможність підприємств харчової промисловості можливо за допомогою наступних заходів:

1. Більше контролювати грошові потоки, ефективніше управляти дебіторською заборгованістю.
2. Мати стратегію подальшого росту підприємства, враховуючи заходи щодо державного регулювання та прогнозування змін у галузі.
3. Імпортувати лише ті товари, яких немає у нашій країні. При чому контролювати їх обсяги з точки зору економіки і фінансів.
4. Більш активно залучати інвестиції за для оновлення підприємств харчової промисловості, тим самим підвищуючи його інноваційний рівень та конкурентоспроможність.
5. Через програми державної підтримки та досвід нових розвинених підприємств покращувати якість сировинної бази.

Багато підприємств у сфері харчової промисловості обрали новий курс і розпочали працювати з іноземними фірмами. Таке співробітництво відкрило нові можливості у сфері технологій, новітнього обладнання, доступу до сировинних ринків, що стало чинником випуску нових видів продукції за європейськими стандартами.

Література:

1. Сичевський М. П. Розвиток харчової промисловості: акценти державної політики» / М. П. Сичевський, А. Е. Юзефович // Економіка АПК, 2014. – №7. – С.46–57.
2. Дейнеко Л. Розвиток стратегічного потенціалу харчової промисловості України / Л. Дейнеко, П. Купчак // Харчова і переробна промисловість: щомісячний науково-виробничий журнал, 2009. – С. 5–9.
3. Глобальний аналіз базових макроекономічних показників України 2013-2018. URL: <http://publicaudit.com.ua/reports-on-audit/globalnyj-analiz-bazovyh-makroekonomichnyh-rokaznykiv-ukrayiny-2013-2018-rr>.
4. Офіційний сайт державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Ishchenko S. Agricultural enterprises development strategy investment support in the field of animal husbandry in Ukraine / S. Ishchenko, K. Skrypniuk, D. Pyrogov, T. Tkach. – SHS Web of Conferences. Innovative Economic Symposium 2019 Milestones and Trends of World Economy (IES2019). – URL: <http://ies.vstecb.cz/>
6. Kryvonos K. Management of the industrial enterprises' innovative development / K. Kryvonos // Стратегії та політика розвитку територій: міжнародні, національні, регіональні та локальні виклики: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 10-12 травня 2018. Чернівці (Україна) – Сучава (Румунія). Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2018. – С. 146–147.

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

К. С. РУДНИЦЬКА, курсант

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро

Термін «глобалізація» походить від французького «global», тобто складний процес перетворення світового співтовариства у відкриту, цілісну систему фінансово-економічних, соціально-політичних і соціокультурних взаємозв'язків [1, с. 126]. У сучасній світовій системі глобалізація є ключовим фактором розвитку суспільства і його найбільш впливовою силою. Він охоплює всі сфери суспільного життя, включаючи бізнес, політику, соціальну сферу, культуру, екологію і безпеку. стосується виробництва товарів і послуг, використання праці, інвестицій і технологій. Саме перетворення людства в структурно-функціональну систему фахівців [2, с. 28–35] характеризується як процес глобалізації. Термін «global» в даний час є найбільш часто використовуваної категорією для вивчення і опису сучасних тенденцій у світовій економіці.

Світова економіка розглядається як історичний соціально-економічний процес, який заснований на більш тісній взаємодії і взаємозалежності національних економік і об'єднує національні ринки в глобальний ринок [3, с. 23]. Відомий дослідник М. Кастельс описує глобалізацію як «...безперервний процес розвитку капіталістичного способу виробництва, який в кінці 20-го століття перетворив світову економіку в глобальну економіку з новою інфраструктурою, створеною інформацією і комунікаційні технології» [4,